

ՈՍԼԻ-ԲԱՆՈՒԼ: ԵՑ Սոցիալիստներն Վաղարշապետ
դպարաստեալ են մեծահոգիէն հաշկերայմ 'ի
պատիւ գաւառապետին, 'օրդէնաւամայոր եղանկ
'ի բողոքէ անտի. 'ի ինքն յո անդ հրախեռ
եղեն շորս անձինք 'ի հողէ պատկանող՝ Վահագ,
նայտպետն Սոսոսաց, յաջորդն իւրս, գերասն
տունն. գալիոյն և իւհանայն եկեղից պն
Վաղարշ:

$$u = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2}t^2} dt = 1$$

Այն ո՛ր տակաւ ի հին բաժնաւորս, ձառով հազար
 ներդաւաց,
 Յողմեալ առ ի յիւրոցն սրտեւանդն զդա՛ւ
 մանց լծող, ետուն զբշտաց
 Կարագրել զսէր յաւելի՛ս առաւանդօր փոխուն
 մեղանաց,
 Ի լալեւն ողջաց յոյս ածել զսրտնիս կաթն
 գին մաւց,
 Կա՛պիք առ կտրելս, լծարց ճիշտ զդայնվեանն
 ներքին աղգեցման,
 Ի՛նչ զի զսիրոյ սառեւերադրակեամբ լինին վնասան,
 պատան,
 Երգելով նարսն զդով կտմ զարով կեղծեօր
 մառմական,
 Եւ է՛ զն ընդվայր լինին վնաման դժգոհ, ամ
 բաւասան,
 Այն սրտով զճիւղս, բաւորան զվանկիս դաժան
 տանձանաց,
 Աստուկս զախտակց, հոգ, զվատ բերմունս,
 զոր ծնաւ սէր բայցմաց,
 Ոմն երգէ վայելս, զբղանս, քայլբուծիւն նո
 բին հաճաւանաց,
 Խորախուսէ ի մեղ սերտիւ յայն ձգումն, փա
 վաղ տենչանաց,
 Եւսք խոստովանին, թէ է այն շքնայ զարդ
 պատի կենաց,
 Խոյ այլք սնդեւն զոլ նարս հիմն, արմատ ուն
 զուլ վարձանաց,
 Ո՛մանք ընծայեն այնմիկ յառկալծիւնս արժան
 յարդանաց,
 Եւ միւսք ցուցանեն զարեւն նորին, լիոյն զն
 պերտնաց
 Դոյնագէս և դարուս զարդի բնագնիկնք չեղեն
 իսկ ցածար,
 Տալ սահման, վճիռ հետազոտելեանց այնոյ
 որ անդարար
 Ճշնին զառ. դիտել ճիշդ սիրոյ սեւ, ձեւ լէ
 և յոյժ դժուոր,
 Լուծանել և զոյս մօրս բնութեան դադունեաց
 զանխուլ ծրար,
 Մտեալ յայս խորհուրդ՝ ի պարտոյ ժամուսկո
 կամ ընդերկար,
 Թե է՛ր նախեղակ հետեօղջ սիրոյ կոչին ին
 լագար
 Կամ երգիւք նորուն թուին յաշաղուղի, մեղ,
 սիրտնոր...
 Խորհիմ, բայց ի՞մ միտն դատմունք երկունս
 սրտը լծերի, անկասոր
 Յետ այս անորոշ, ընդունայի կարծեացս ծնանի
 նոյն հետայն
 Յիս նոր ցանկութիւնքնեմել, սահմանել սէր
 զի՞մ առարկայն,
 Երբեմ ընդ խոկմանոյ, սակայն ոչ լինիմ ըն
 գիս համուձայն,
 Դատիմ անգործար, դատմեմ յառկութիւնս
 միմիտնոյ ներհական,
 Լուտի գիտելով առ քոյք գիտանալու՜ եմ յու
 տով հաստատ,
 Թե՛ տուցես վճիռ իմ ներքին վեճի անգիւժար,
 տրդար,
 Երբ՝ հոգի իցէ սերն, զի և սո նորսն ջերմաւ
 լիւն ունի,
 Իբրեւ ինչ հրաբուն մերթ փոսի, սցրե՛ սիրտ,
 յարամ մնանի...

Պրիշտինսկի :

Այլ հարկն է տարր հիւմ շարժուն, տեսական,
որ հետ շեջանի,

Այսին անհիւսիս, անհիւս, - փշուտ անհիւսիս արտի
 փշային յայտնի
 «Լույս սրտառարկի յաճախ աւերանի, շինու
 ւածք չքանան,
 Դիւս ուղիւ հաստիւս տոնար շինուելիք է Էւտի
 փշուտ անհաստիւս

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Կառն չէ ոյն հագար . . . իսկ արդէ Ընդ Էջն ր զն
 որ սրապակի
 Ս'էջն չ'ը տաւ . . . իսկ արդէ Ընդ Էջն ր զն
 որ սրապակի

(1) $\mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_n$

11 Է. Քուրնէ հեղուկ տարք՝ խառն ընու թխամբ, նա
 Թրք զխառնաբ
 Սըն անհիւ թախր, արագ, անտարբար
 Զարգ լնգ արատաբ
 Եւ երբեմն նեխ, իոյ ոյլուք արտն, ազաւի
 Զամար
 Սա անյիշատէս նմանի ար քան զոր, եւ ուր
 Զորքարէ

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Ընտանիքի և այլ: Ընտանիքի և այլ: Ընտանիքի և այլ:
 Ընտանիքի և այլ: Ընտանիքի և այլ: Ընտանիքի և այլ:

— 27 —

11Ն. ոչ . . . խառնել օդ, յայտորդ շարժումն ի
 ոչ միշտ յայտնի
 Խաղ սերն հաստատ պարզ, ջերմ, անխորհած
 նմի հախառն

Եւ զի այն ծար, ոչ օգնէ չար, ապա
Օհ բազմեցաւ թիւրքս անպէ՛տ զգիւս
հարմարէ՛ն

1880年1月1日

Ո՛հ երբեք և այդ.— Սուր մարդդ մնայն մարմին
 Հարուած է,
 Իսկ սէնն դադունի թոյն միշտ զանրած խոյ
 Ի ներքս անէ
 Սըրով սրտաբուսն վեգեալ մերս բռնէ չէ
 Ինչ դժուարին
 Իսկայ սիրոյն հնար չ'իւր դարման օտանէ, որ
 ոչ երեկն

13-4-45-10

Բարձր թէ չ'եւտաք, մի թէ նշխիր իցէ, գն տուալ
 Թահանային
 Աթի մեր 'ի սիրտ, ճնշէ դգոյսարուն ահագին
 սատակի
 Եւ երբեմն յաղթեալ շնութեան զօրութեան
 կեանս շատի բողջը
 Առնէ նորոգիւլ, բաւին խիտ շաւղ եւ մերժ

11) Է, Է՛ն այն և նետ, զի սա ձեռակերտ զէն, գործի ծառու
 խալ յաւելտ զիտմամբ ձգի մեզը սոռայլս մի
 իսկ այն է անմեղք, որ և թաղի բնուրդն
 Կամ անխորաքաղ, մեղմով վառ մերսը: ցա
 ւալս արքա լնու...

$\frac{1}{2} \pi$

ԸՆԼ Երբդ Գիրտդ զխիւսայԹա Երբ ԷԹ ԳԼԼ
'Է Խորդ

三

Ո՛հ, լռի այն երբեմն բերի մեզ ջրառ, որ մեր լի
մահ ծնանի,

Արքեպիսկոպոսն է արյն և կտմբ մահապղեղ, մի. ք
նչ պիտաւիք. . . . —

1871

Իսկ և լիցի և այդ, չ'է այն հեշտնիւթ, և բարդ
Իսկ և մեր արտից մէքս զաներէն զլիցի իրբու
այդնանի:

1834

Դրո՛ւ թէ այն տնի ե զայդ յատկութիւն տպա-
քինական,
Դոյս աներկըսց է մեր խոփմութեանց, յուսոց
նախազգուշացման

100

Ոչ, զի չի հեղուկ, ըստդուած ֆիւթեթին, ոպ
անտուտիանն,
Իւ յաճախ փոխի, բուսիչ զորութիւնը նորին
փերանունն
Աւստի իբրեւորն որ յայն տնտաւան լինիք ու
պատանն,
Ձ յիւսլ ջուսհոծ վշտիւք ի հոգի, կարի ու
չարսն

(1) Ի յայս արձանագրութեան, վարդապետ, կենդանի ան-
 ցառն Ի արդի անկախ Հայաստան և լինի ձորան կո-
 ռապորտներ

[illegible]

Իսկ թէ այն զմարդ մեղմամբ հիւժէ, Ինչեւ
 Պատճառի կորուստ, Բերելով զմահ, որքան
 Համարել պարտ է զայն Երկրորդ մեղ մահ կամ
 Եւ թէ զմեղ հոգի փոխան տանելոյ ընտրել
 անուամբս Եւ Եւ

(P) $\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2}$

(1) Են անդր, չի՛ն տյն մահ. զի սա տրամարեր է
անդաւթ իշխումս
Բռնաւոր, դիրիշ, անհաշտ լինամի, սակի
մարդկան
Իսկ տյն փնդարոր հեղ, համբար ընկեր, մոյլ
հաշտ կեցու լեան
Հրահանգ զիւրու լեան, հրաշոյի իրախոր
կենաց միարան.

1) Ահա մե ի միոյ անդձոր՝ անջատելի, իսկ սի
 րալ համայն
 Վեանս տնցուցողեմք, կեանք մեզա միտհա
 յտնիսով հանգստեան
 Ղա սրբուցանէ անխախտ ամենից քաժակ դուռ
 նա թեան
 Խոյ ռա է աղբիւր, հիմն և արմատ կենոյ
 քաղցրութեան

11

Այն հրաշագործ, ընտիր յատկութիւնքս նորոշ
 Ընդ 'ի սկզբան տաւ նմա պատկան սիր յար.
 Ու մեծի հրաշես. բռնի զօրութիւնք նորոշ
 Հզօր, սրանկէն, ներգործող, ողջութան իջ
 սուր հատու.

Արդ Երեմիայի աստիճանաբար հոգւոյ տալով
 Տէր Գալի վատնէն
 Հետեի նորուն անխառն օրինաց. նա կարեւոր
 անաչ
 Մատենիւ հրձուալի, երջանիկ կենաց առ բողոք
 դերագրահ
 Պաշէլ յետ մահու զոնուն անմահաց, միշտ
 կենդան, անմահ... —

Հարր, մարդ, բորբ, եղաւոր, ծերր, ստակուհր,
աղայք, բարեկամք, ընկերք,
(Օտարք և ծանօթք միակիցն նսւիմք, ծննդեամբք
ստակուհր

Հաճուհա զիս առնէ մինչ ցարդ ինձ անոյսա այդ
սիրոյ որակ,
Օրբ 'ի լոյս, անոայ կան յարձիւ ծանեայք
ճիշդ մարց յազակ,
Բայց յիմե՞ն Հառայք այլ, և այն սիրոյ փորձ,
զափ, ճաշակ,

Արու՛մ անվճարտակ լինի՛ր քե՛տակ համակ շարիս
 հոտ հոտակ
 Ա՛յլ է սէր ձերոցն, զորոյ բարձր տանկերդ յառ
 կաթ իւնս անպակ,
 Ա՛յր տպ այն, յոյր տակս Ա՛յլային սերունդ ըս
 տեղծաւ բախնագանի
 Ա՛յր էր գութ ծնունդ, ո՛չ պառազ սիրոյ հա
 ըն նախեղակ,
 Ա՛յր լինի՛ր ամուսն—կատարան մեր այն նա
 խովճիւս վիճակ, . . .
 Թե՛ սէ փոխադարձ, մարդածին այն սէր անխաղ,
 անաշակ,
 Այլ զոր մեծարէ անաղան արեարհ մինչ յմեր
 ժամանակ,
 Օ՛րհնէ վայելք է՛ կեանս, առի՛նչ մեր ձրք
 ան վտառակ, աշխատասեր,
 Ա՛յր փութան մարդիկ լինել ճոխ, յարգի, և
 սի՛նչ պէտս այս կեանք,
 Ա՛յր է՛ շարժաւիթ լին նոցին սէր եկ միակ մեր
 սփոփանք,
 Ա՛յր արգեօք թարջ այր սէ լինին հրձուսեղ,
 չի՛ր հաճոյսկաներ,
 Ա՛յ, սէր ձերոցին ո՛չ իւրք արե՛ լինել հաւա
 ասր,
 Կո՛մ գեթ նմանիլ սիրոյս զուարճարար, հազ
 այլ քերելփոր,
 Ա՛յն ձոխութիւն, բարեկամք, յարգանք, փառք
 նախամեծար
 Կարեն զնս զմայլել և նժան սկէլապ՝ առնել
 մխիթար,
 Այլային սեռից նա միակ իմ սէր, ինչուց
 թախարար,
 Օ՛րդդ կենդանութեանս, արդեւ ապիտից,
 ցաւոյս շար, հոտար,
 Այն անդին իմ գիւտ, քերքնախր հանրից ան
 ապնիւ դոհար
 Այլէ զամենայն, բայց չ'արժէ զնա բազանդակ
 աշխարհ,
 Ա՛յլ մեկնել զորե՛ զնս ՚ի սիրոցնոյս որոյ ձնաշ
 խարհիկ
 Վաճաճ նուրբ միջր, սիրտեւա՛ծ ուշք, յոյր,
 ժպիտ, գէ՛մք քաղցրիկ,
 Ա՛նտաքսեոյ զկտակ, ձիւնափայլ ուտր, ձեւա՛ր դերդ,
 տղիտակ, փառիկիկ
 Թոպին գե՛մ զսերս, դնեն խճր յոգւոջս սիրոյ
 տիպ, կնիք,
 Օ՛րհնէ յատիկ վայելչ ևն զմայլել լան զայն,
 դո՛ն այլ հաճելիք,
 Իբրտ. զքրգանս, յորս ցոնգ վայելեն սիրաբ
 մարդիկ,
 Ա՛յ կարէ յայսմիկ ՚ի կեանս փաղանցիկ կոչել եր
 ջանիկ,
 Արու՛մ ո՛չ առան անձկալի սերոյս հազեղուարձ
 բարիք . . .
 Հա՛րա, զի՛ կայք լուս,— Պատմեցի զամեն,
 զոր պուք դատելիք,
 Ա՛նտիք յայս հանգիստ, տնէք պատասխանի
 ինձ ատենս այժմիկ

Օ՛նք կարծես թագնէ՛կ խառն , յախտալից
խոկմունսդ վայրադարձ ,
Ե.յդ քո սէր յիմար ծնունդ է չոր կրկն , անխաճ
սիրահար ,
Օ՛ր ջանաս լինիլ այլոց ուղեցոյց աչքդ լու-
ռագար ,
Կրն՝ բռնեւ զբաւս երբ ինքնդ ես ծմբեալ ,
ճգնող , ցաւապար ,
Լաց դքս վեճակի , արեւմտեալ կնամու , մի անգը-
տագար
Կալիւր ժպիւրհ քո սէր , որ արարն զբեզ մո-
լեղնոս , ախմար ,
Հարեալ ես 'կ սէր թողարար զինաց զեղա-
տես կանանց ,

Տաճեա խոր ՚ի ներքս քոյ զախտաբորբոյ, ժա
հաշարժ նախաձե
Դու զհոյն զեղոյ բաւ ծառայ գեղի՝ համա
բն քեզ դանձ,
Պարծէս ուրուապէս զայն հանդէսեալ, յորձան
յնտախ պաշտամանոյ,
Օ՛րհն էն զքածժուերդ, ո՛չ խաժաղութի
կամ պատաղ շարին,
Հորո մնելաւ սիրես, յարդես զատելին, առան
զարսին,
Լ՛ի զոյգ ընդ սիրոյդ դժբեռ սրկնաց, զանձն
մեղս անձին,
Տառ աեղի նմին, որ ուտէ, մաշէ սիրա, կեանք
զխովին,
Կխտն, ժարձ անձինք կոչեցին զեղ պատա
բուախ աչաց,
Արողայք ուտից, խաղկեալ կրից կարեաց, իմոյն
արքոյց մտոյ,
Ա՛յ բնաւ մառախար յայտնին աշխարհէ զոյն աշ
գուս կիպուած,
Հոր սեւել հանձնց անկառ մարդ նախկին
յանգունեզս իւր ժողոջ,
Սախը են նորա, ՚ի բնէ տւա սրելէ, ժարել
պատառնոր,
Այ քեզ որ նոցոյն հաւատաս սիրոյ անխճ,
կայր աջոր,
Ա՛լ կարեռ յոխել զօր տուան նոցա ընկանն ու
բինոր,
Կամ ուղիւ նորայն ժորս խտոր, խտրու,
խտրուք է իւրչոր,
Ա՛յն է այն ոգւառ, զոր բերէ բոյգ սէր, յան
ցանք թէ վատասի,
Օ՛րոս առնիս յանձին տախտաւ բարոյք յա
մին ժամանակ,
(Թ)է զեկանք ը՛նչեց կամ վատար անուն կամ
կէք դժկամակ,
Առք բո զառնորակ են սիրոյ պատաղք, աբժա
նին պատկ,
Ըսպա էկ, ուսիք քանքին սէրս անուակ, զիմ
խորհուրդ յառակ,
Ընկալ զիմ խրատ, տառա սելդ զապախիւտ,
կող զիմ օրինակ,
Ա՛յ հեռաւարաբ կարեաց քոյ կրից մելք, խը
տառնակ,
Հո-ցանկը այլոյ զեզժ պատկեր սիրոյ ժայլոյ,
դմնակ,
Աէր ժայելախան է սէրն տա Լ՛արառած, որ նախ
զմեզ սիրեաց,
Աէր տա ճշդաբար, գրեալն ՚ի գիրս սուրբ ան
խառն սրկնաց,

Քանի ամիս յառաջ | էլ տեսնանք Սուրբ
բոյ սպանեալ զանեւ իւր, իմաւցեալ էր 'ի
Գեորգիոսեա, և անդ ընակեր: Հաւարս յայտնի
գործաւ 'ի հայրենիս իւր յ'նդգեա, և եկաց յա-
տնիկ ժամն սպանալ թեանն: Կառատաւուն աշխար-
հին և դառաւորք նորա իննեցին, զատեցին, և
դատակիցեցին 'ի մահ: Եւ Թադուհին Թ միջ
նորդելոյ դատաւարանի և դառաւորացն՝ շնորհեաց
նմա զմիտոյ թիւն:

Այն է բարոյաց Կառդիացւոյ՝ Մանանիօր
Ուրու՝ յաշխարհին թաթարաց սկսեալ է ան-
ձամբ անձին վրիժառն հազար մանկունս ,
և յիւրում վիճակի՝ օղնութեամբ վնց կար-
գաւորաց դարձուցեալ է՝ ի զգլխանիութիւն

ԳՏՊ-ի ԽՍՀՄ-ԵՄ, ԲՆԱԶԱՆՈՒՄ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅԱՆ ԳԻՐԳԻՆՈՒՄ ԸՐԾՈՒՆԻՈՅ՝ ՆԵՐՍԻՍԵԱՆԻ ՀՈԳԵՆՈՐ ԴՊՐՈՒ ՀԱՅՈՑ